

Czwartek, 10 marca 2022 r.

P9_TA(2022)0072

Uwzględnianie aspektu płci w Parlamencie Europejskim – sprawozdanie roczne za 2020 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim – sprawozdanie roczne za 2020 r. (2021/2039(INI))**

(2022/C 347/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8, 10 i 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), która weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 marca 2020 r. pt. „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426 – horyzontalna dyrektywa antydyskryminacyjna),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 listopada 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (COM(2012)0614 – dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2021 r. pt. „Uwzględnianie aspektu płci w budżecie UE – czas, by za słowami poszły czyny” – sprawozdanie specjalne nr 10 z 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 17 grudnia 2018 r. w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE,
- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) z 2021 r. pt. „Uwzględnianie aspektu płci w Parlamencie Europejskim: aktualna sytuacja”,
- uwzględniając badanie z 2021 r. zlecone przez Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych Parlamentu na wniosek Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM) pt. „Gender equality: Economic value of care from the perspective of the applicable EU funds” [Równouprawnienie płci: ekonomiczna wartość opieki z perspektywy odpowiednich funduszy UE],
- uwzględniając wydaną w 2021 r. broszurę zatytułowaną „Kobiety w Parlamencie Europejskim”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- uwzględniając warsztaty z 16 marca 2021 r. zorganizowane na wniosek komisji FEMM pod hasłem „Uwzględnianie aspektu płci w unijnym pakiecie na rzecz odbudowy”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2003 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach prac komisji ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach prac komisji i delegacji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uwzględniania tematyki płci w stosunkach zewnętrznych UE oraz w procesie budowania pokoju i ugruntowywania tożsamości narodowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie uwzględniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie środków na rzecz zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu w pracy, przestrzeni publicznej i życiu politycznym w UE, a także zwalczania tych zjawisk ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie oceny wyborów europejskich ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie perspektywy płci w okresie kryzysu związanego z COVID-19 oraz w okresie pokryzysowym ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A9-0021/2022),

⁽²⁾ Dz.U. C 61 E z 10.3.2004, s. 384.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 E z 18.10.2007, s. 225.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 32.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 13.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 96.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 48.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 433 z 23.12.2019, s. 31.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 208.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 150.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 98.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 191.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

- A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest jedną z podstawowych zasad UE; mając na uwadze, że uwzględnianie aspektu płci jest powszechnie uznaną strategią służącą zapewnieniu włączenia perspektywy płci do wszystkich strategii, programów i środków na etapie ich projektowania, wdrażania i oceny z myślą o promowaniu równouprawnienia płci i zwalczaniu dyskryminacji; mając na uwadze, że aspekt płci występuje wszędzie, również w dziedzinach, które nie znajdują się w centrum uwagi, takich jak podatki, handel i transformacja ekologiczna; mając na uwadze, że osiągnięcie równouprawnienia płci wymaga podejścia przekrojowego łączącego wszystkie obszary prac Parlamentu;
- B. mając na uwadze, że pomimo postępów w zakresie równouprawnienia płci w niektórych obszarach kobiety nadal doświadczają dyskryminacji ze względu na płeć w sferze publicznej i prywatnej oraz że nadal istnieje wiele możliwości poprawy, w tym w kwestii fragmentarycznego uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki i instytucjach na szczeblu unijnym i krajowym;
- C. mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć często zbiega się z innymi rodzajami dyskryminacji z innych powodów, co prowadzi do wielorakich i złożonych przejawów dyskryminacji określonych grup, które to przejawy wchodzą jednocześnie w interakcję w taki sposób, że stają się nierozłączne;
- D. mając na uwadze, że środki uwzględniające problematykę płci obejmują m.in. parytety, środki na rzecz równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, politykę przeciwdziałania molestowaniu, procedury rekrutacyjne uwzględniające aspekt płci, ocenę wpływu w aspekcie płci, wskaźniki dotyczące płci, sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, uwzględnianie aspektu płci w ocenach prowadzonych w celu przyjęcia prawodawstwa uwzględniającego aspekt płci, stosowanie języka neutralnego płciowo oraz komunikację uwzględniającą aspekt płci;
- E. mając na uwadze, że według definicji OECD równowaga płci to „sprawiedliwy podział możliwości życiowych i zasobów między kobiety i mężczyzn lub równa reprezentacja kobiet i mężczyzn”;
- F. mając na uwadze, że Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) definiuje segregację poziomą jako „koncentrację kobiet i mężczyzn w różnych sektorach i zawodach”;
- G. mając na uwadze, że postępy w zwalczaniu molestowania seksualnego i przemoc seksualnej po trzech latach działalności ruchu #MeToo są niewystarczające i wciąż pozostaje wiele do zrobienia w instytucjach UE i poza nimi; mając na uwadze, iż z badań wynika, że molestowanie jest częstsze, niż się powszechnie uważa, i że wiele przypadków nie jest zgłaszanych;
- H. mając na uwadze, że aspekt płci należy również stosować w procesie budżetowym; mając na uwadze, że sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci służy nie tylko finansowaniu inicjatyw wyraźnie dotyczących równouprawnienia płci, lecz także zrozumieniu wpływu decyzji budżetowych i politycznych na równouprawnienie płci oraz odpowiedniemu dostosowaniu wydatków i dochodów publicznych; mając na uwadze, że zasoby budżetowe i świadczone usługi powinny być przydzielane na podstawie określenia potrzeb w oparciu o dane, w tym dane jakościowe dotyczące wpływu na płeć;
- I. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy zwrócił uwagę, że cykl budżetowy UE nie uwzględnia w wystarczającym stopniu równouprawnienia płci; mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy zalecił Komisji, aby oceniła, czy plany odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich uwzględniają równość płci, i przedstawiła odnośne sprawozdanie;
- J. mając na uwadze, że wszystkie instytucje UE kierują się Traktatami i strategią UE na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025; mając na uwadze, że Parlament powinien stanowić dla innych organów parlamentarnych przykład promowania równouprawnienia płci, wyciągać wnioski z najlepszych praktyk innych organów parlamentarnych w zakresie uwzględniania aspektu płci w ich strukturach i procesach oraz brać pod uwagę dobre przykłady uwzględniania aspektu płci w sektorze publicznym i prywatnym oraz w społeczeństwie obywatelskim; mając na

Czwartek, 10 marca 2022 r.

uwadze, że uwzględnianie aspektu płci nie zostało jeszcze w pełni włączone do praktyk i przepisów Parlamentu⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że udział kobiet w wysłuchaniach zorganizowanych przez większość komisji parlamentarnych od początku bieżącej kadencji do listopada 2020 r. wynosił poniżej 50 %; mając na uwadze, że w przypadku Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Rybołówstwa, Komisji Petycji oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych odsetek ten wynosił poniżej 25 %;

K. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 poważnie wpłynęła na równowagę między życiem zawodowym a prywatnym w Parlamencie, a dzięki narzędziom cyfrowym często wydłużały się godziny pracy zarówno posłów, jak i pracowników; mając na uwadze, że praca z domu nie jest zastępczą formą opieki nad dziećmi; mając na uwadze, że Parlament, jako pracodawca i instytucja będąca wzorem do naśladowania dla całego społeczeństwa, ma do dyspozycji zmotywowany personel i zdrowe otoczenie pracy, a pracownicy powinni mieć możliwość zachowania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym przez cały okres ich kariery zawodowej;

Uwagi ogólne

1. potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci i popiera uwzględnianie aspektu płci jako jedno z oficjalnych podejść politycznych służących zapewnieniu równouprawnienia płci; wyraża ubolewanie w związku z fragmentarycznym uwzględnianiem aspektu płci w poszczególnych dziedzinach polityki i instytucjach na szczeblu UE; podkreśla, że równouprawnienie płci to wspólna odpowiedzialność, wymagająca podejmowania działań przez wszystkie instytucje, państwa członkowskie i agencje UE, we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i organizacjami kobiet, partnerami społecznymi i sektorem prywatnym;

2. podkreśla, że kobiety stanowią połowę populacji, w związku z czym są narażone na różne formy dyskryminacji krzyżowej; podkreśla, że środki służące zapewnieniu równouprawnienia płci muszą obejmować podejście przekrojowe, aby nie pozostawić nikogo w tyle i wyeliminować wszelkie formy dyskryminacji, w tym formy dyskryminacji krzyżowej; podkreśla także potrzebę tworzenia procesów partycypacyjnych angażujących wszystkie odpowiednie podmioty i łączących podejścia ogórne i oddolne;

3. z zadowoleniem przyjmuje rosnącą liczbę kobiet zaangażowanych w politykę, ale podkreśla, że daleko nam do osiągnięcia parytetu płci oraz że kobiety będące osobami publicznymi, np. polityczki i działaczki, często doświadczają nękania mającego na celu zniechęcenie ich do obecności w życiu publicznym i w sferach decyzyjnych; zaznacza, że bez udziału kobiet w podejmowaniu decyzji nie da się stworzyć feministycznego prawodawstwa i feministycznej polityki, których celem jest zapewnienie równouprawnienia płci we wszystkich dziedzinach; przypomina o znaczeniu środowiska pracy uwzględniającego aspekt płci dla poprawy reprezentacji kobiet na wszystkich szczeblach Parlamentu, w tym w grupach politycznych i w biurach posłów do PE;

4. zwraca uwagę na brak danych ilościowych i jakościowych na temat uwzględniania aspektu płci w instytucjach UE dotyczących kwestii innych niż liczba kobiet na różnych stanowiskach; wzywa zatem do opracowania kompleksowych statystyk dotyczących płci i zobowiązuje się do tworzenia wskaźników jakościowych dotyczących równouprawnienia płci w celu gromadzenia dodatkowych danych segregowanych według kryterium płci w dążeniu do dalszej poprawy sytuacji w zakresie równouprawnienia płci;

5. z zadowoleniem przyjmuje zestaw narzędzi EIGE służący do oceny uwzględniania przez parlamenty problematyki płci, skoncentrowany na pięciu kluczowych obszarach, którymi należy się zająć: równe szanse zdobycia mandatu parlamentarnego, równe szanse wywierania wpływu na parlamentarne procedury pracy, poświęcenie odpowiedniej uwagi kwestiom będącym przedmiotem zainteresowania i zastrzeżeń kobiet w programie prac parlamentarnych, tworzenie prawodawstwa uwzględniającego aspekt płci oraz wypełnianie symbolicznej funkcji parlamentu;

6. wyraża zadowolenie, że wszystkie komisje Parlamentu przyjęły plany działania w sprawie równości płci; zwraca jednak uwagę na brak monitorowania i wdrażania tych planów; wzywa zatem komisje, aby monitorowały swoje plany działania w sprawie równości płci, tak by mierzyć postępy i zapewnić realizację tych planów; podkreśla, że sieć Parlamentu Europejskiego ds. uwzględniania aspektu płci odpowiada za wprowadzanie podejścia uwzględniającego aspekt płci w otoczeniu komisji i delegacji oraz w ich pracy;

⁽¹⁵⁾ Ahrens, P., „Working against the tide? Institutionalizing Gender Mainstreaming in the European Parliament” [Pod prąd? Instytucjonalizacja upowszechniania aspektu płci w Parlamencie Europejskim], *Gendering the European Parliament: Structures, Policies, and Practices*, red. P. Ahrens i A. L. Rolandsen, Rowman & Littlefield International, 2019 r., s. 85–101.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

7. wyraża zadowolenie w związku nowym przepisem Regulaminu Parlamentu przyjętym w 2019 r., nakładającym obowiązek przyjęcia planu działania w sprawie równości płci w celu uwzględniania perspektywy płci we wszystkich działaniach Parlamentu, na wszystkich szczeblach i na wszystkich etapach; wyraża zadowolenie z przyjęcia planu działania w sprawie równości płci w lipcu 2020 r. oraz harmonogramu jego wdrożenia w kwietniu 2021 r.; zwraca się o przygotowanie sprawozdań regularnie monitorujących postępy we wdrażaniu planu działania w sprawie równości płci; ubolewa, że plan działania w sprawie równości płci i jego harmonogram nie są dostępne publicznie oraz że większość zawartych w nich środków została sformułowana jako zasady bez wskazania jasnych celów i obowiązków, co świadczy o braku zaangażowania politycznego w ich realizację;

8. wzywa do jeszcze ściślejszej współpracy strukturalnej między wszystkimi instytucjami UE przy uwzględnianiu aspektu płci w celu skutecznego osiągnięcia równouprawnienia płci; uważa, że Parlament i grupy polityczne powinny połączyć siły w celu zwiększenia równouprawnienia płci i walki z ruchami antyfeministycznymi i antigenderowymi, które zawsze są antidemokratyczne, zarówno w Europie, jak i na świecie;

Możliwości pełnienia mandatu lub podjęcia pracy w Parlamencie

9. odnotowuje, że odsetek posłanek do PE nieznacznie spadł w porównaniu z końcem ubiegłej kadencji – z około 39,6 % do 39,1 %; z zadowoleniem przyjmuje jednak przywództwo Parlamentu w tej dziedzinie, w tym jego postępy w zakresie reprezentacji politycznej kobiet, która jest wyższa niż średnia 30,4 % w parlamentach państw członkowskich i znacznie wyższa od światowej średniej wynoszącej 25,2 % w parlamentach narodowych; z zadowoleniem odnotowuje, że niektóre państwa członkowskie i partie polityczne wprowadziły zasady zapewniające równowagę płci na listach wyborczych, i podkreśla potrzebę zapewnienia równowagi płci poprzez wprowadzenie list w systemie suwakowym lub innych porównywalnych metod przy okazji zbliżającego się przeglądu prawa wyborczego UE ⁽¹⁶⁾, tak by kandydatki miały równe szanse, by zostać wybranymi;

10. zachęca wszystkie państwa członkowskie, aby przy opracowywaniu zmian w ordynacjach wyborczych wzięły pod uwagę potrzebę zadbania o to, by parlamenty uwzględniały aspekt płci; ponadto zachęca krajowe partie polityczne do wprowadzenia parytetów przy podejmowaniu decyzji w sprawie kandydatów do wyborów, nawet jeśli prawo tego nie przewiduje; wzywa, aby w tym celu dzielić się mechanizmami wsparcia i najlepszymi praktykami z partiami politycznymi; podkreśla, że aby zapewnić kandydatury kobiecie, wewnętrzna organizacja i wewnętrzne procedury partii muszą uwzględniać aspekt płci przez włączenie środków takich jak wyraźne uregulowanie równouprawnienia płci w przepisach partyjnych, ustanowienie parytetów płci na stanowiskach decyzyjnych lub istnienie dobrze funkcjonujących forów lobbingu, rzecznictwa i dyskusji, w tym ugrupowań lub komisji złożonych z kobiet;

11. ubolewa nad brakiem procedur rekrutacji w Parlamencie uwzględniających aspekt płci i zwraca się do służb i grup politycznych Parlamentu o dążenie do wprowadzenia tych procedur w celu uniknięcia dyskryminacji i zwiększenia obecności kobiet w dziedzinach, w których są one niedostatecznie reprezentowane, zarówno w administracji, jak i w grupach politycznych; domaga się przyjęcia konkretnych środków w celu wypełnienia tej luki;

Możliwości wpływania na procedury pracy Parlamentu

12. z zadowoleniem przyjmuje pełną równowagę płci w Prezydium Parlamentu, w którym 8 z 14 wiceprzewodniczących i 2 z 5 kwestorów to kobiety; zwraca jednak uwagę, że kobiety przewodniczą lub współprzewodniczą tylko 3 z 7 grup politycznych, 8 z 25 komisji oraz 15 z 43 delegacji Parlamentu; wzywa do poprawy równowagi płci wśród przewodniczących komisji, delegacji i grup politycznych; z zadowoleniem przyjmuje zmianę art. 213 ust. 1 Regulaminu Parlamentu, zgodnie z którą należy zapewnić równowagę płci w składzie prezydium każdej komisji; ubolewa jednak, że zmiana ta wejdzie w życie dopiero wraz z rozpoczęciem pierwszej sesji plenarnej po następnych wyborach do Parlamentu, które odbędą się w 2024 r.;

13. wzywa do zapewnienia równowagi płci na wszystkich szczeblach podczas posiedzeń plenarnych oraz prac komisji i delegacji, w tym przy wyznaczaniu koordynatorów, sprawozdawców i kontrsprawozdawców oraz przydzielaniu czasu wystąpień; apeluje o wprowadzenie odpowiednich zmian do Regulaminu;

⁽¹⁶⁾ Zgodnie z art. 223 TFUE i prawem wyborczym UE określonym w Akcie wyborczym z 1976 r. dotyczącym wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z 1976 r., zmienionym w 2002 r. (Dz.U. L 278 z 8.10.1976, s. 5).

Czwartek, 10 marca 2022 r.

14. postuluje wprowadzenie środków przeciwdziałających segregacji poziomej, tak aby zapewnić równowagę płci w poszczególnych komisjach oraz położyć kres sytuacji, w której osobom danej płci powierza się określone zakresy kompetencji, przy czym dziedziny o większej obecności kobiet są mniej cenione;

15. wzywa grupy polityczne i ich sekretariaty do ustanowienia przepisów wewnętrznych i innych odpowiednich środków, takich jak kodeksy postępowania i narzędzia uwzględniania aspektu płci, szkolenia i monitorowanie w celu zapewnienia równouprawnienia płci w ich wewnętrznym funkcjonowaniu, zwłaszcza w odniesieniu do mianowania oraz podziału ról i obowiązków; wzywa do udostępnienia grupom politycznym przewodników i porad dotyczących najlepszych praktyk – w tym szkoleń dla pracowników i posłów w zakresie uwzględniania aspektu płci – tak aby mogły one lepiej zrozumieć i wdrożyć koncepcję uwzględniania aspektu płci w ich wewnętrznym funkcjonowaniu;

16. wzywa właściwe dyrekcje generalne do zadbania o to, aby autorów badań wybierano w sposób zrównoważony pod względem płci;

17. zwraca uwagę, że pomimo wszystkich postępów i wysiłków nie osiągnięto jeszcze równouprawnienia płci na wszystkich szczeblach zarządzania w administracji Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na szczeblu dyrektorów osiągnięto parytet, ale ubolewa, że kobiety stanowią jedynie 23,1 % dyrektorów generalnych i 39,3 % kierowników działów; w związku z tym wyraża uznanie dla celu administracji Parlamentu, jakim jest zatrudnienie 50 % kobiet na stanowiskach kierowniczych średniego i wyższego szczebla oraz 40 % kobiet na najwyższych stanowiskach kierowniczych w administracji do 2024 r.; wzywa do priorytetowego traktowania kobiet przy zatrudnianiu wówczas, gdy są one niedostatecznie reprezentowane, a kandydaci posiadają takie same kompetencje; podkreśla potrzebę budowania i wzmacniania wiedzy specjalistycznej na temat płci na szczeblu kierowniczym; wzywa do realizacji programów mentorskich;

18. domaga się, by w celu zapewnienia przejrzystości wynagrodzeń gromadzić dane dotyczące pionowej i poziomej reprezentacji pracowników grup politycznych oraz zanonimizowane dane na temat różnic w wynagrodzeniach asystentów posłów, pracowników grup politycznych i pracowników administracji;

19. domaga się systematycznego gromadzenia danych w rozbiciu na płeć dotyczących odsetka pracowników Parlamentu zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu; wzywa do podjęcia działań na podstawie istniejących danych ⁽¹⁷⁾, aby zniwelować znaczny brak równowagi i ocenić, czy Parlament może służyć dodatkowym wsparciem, gdyby pracownicy chcieli powrócić do pracy w pełnym wymiarze czasu;

20. podkreśla, że molestowanie w miejscu pracy stanowi poważny atak na zdrowie psychiczne i fizyczne danej osoby, co powoduje, że może ona nie czuć się bezpiecznie w miejscu pracy, a w niektórych przypadkach uniemożliwia jej wykonywanie pracy; zauważa, że kobiety są narażone na molestowanie seksualne o wiele bardziej niż mężczyźni; uważa, że pomimo wszystkich starań, które dotychczas podjęto, aby zapewnić politykę zerowej tolerancji wobec molestowania, w Parlamencie nadal zdarzają się przypadki molestowania seksualnego i należy zwiększyć wysiłki na rzecz zapobiegania molestowaniu seksualnemu; w związku z tym ponawia apel o wdrożenie następujących środków w celu poprawy polityki przeciwdziałania molestowaniu:

- a) publikowanie zewnętrznej oceny przeprowadzonej w ramach komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego;
- b) przeprowadzenie przez zewnętrznych kontrolerów wybranych w przejrzystej procedurze niezależnej oceny istniejącego w Parlamencie komitetu rozpatrującego skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego wśród pracowników, pod kątem jego skuteczności oraz, w razie potrzeby, wprowadzenie wszelkich zmian, które należy zaproponować jak najszybciej i przed końcem obecnej kadencji w celu zapewnienia niezależności od wpływów politycznych i równowagi płci oraz uniknięcia konfliktów interesów w istniejących strukturach;
- c) zapewnienie bardziej wszechstronnej i całościowej analizy skarg i środków zaradczych oraz zmiana składu komitetu doradczego i komitetu rozpatrującego skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego wśród pracowników w celu zadbania o to, aby niezależni eksperci posiadający udokumentowaną wiedzę fachową w zakresie rozwiązywania problemów związanych z molestowaniem w miejscu pracy, w tym lekarze, terapeuci i eksperci prawni, byli oficjalnymi członkami posiadającymi pełne prawo głosu;
- d) wprowadzenie obowiązkowych szkoleń na temat przeciwdziałania molestowaniu dla wszystkich posłów i ułatwienie dostępu do nich, w tym poprzez udostępnienie szkoleń we wszystkich językach urzędowych lub tłumaczenie ustne oraz ukierunkowanie działań informacyjnych na poszczególne delegacje i grupy polityczne;

⁽¹⁷⁾ Zgromadzonych w broszurze z 2021 r. zatytułowanej „Kobiety w Parlamencie Europejskim”.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

e) wprowadzenie obowiązkowych szkoleń na temat polityki Parlamentu na rzecz przeciwdziałania molestowaniu dla wszystkich osób pracujących w budynkach Parlamentu, które to szkolenia zapewnią im narzędzia umożliwiające rozpoznawanie i zgłaszanie wszelkich form molestowania, w tym w szczególności molestowania seksualnego, a także dostosowane do potrzeb informacje o dostępnych strukturach wsparcia, co sprawi, że struktury te będą bardziej znane i łatwo dostępne;

21. zobowiązuje się do zagwarantowania posłom, pracownikom grup politycznych, akredytowanym asystentom parlamentarnym i pracownikom administracji dobrej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, np. przez przyjęcie godzin pracy sprzyjających takiej równowadze, a także współpracę z Komisją i Radą w celu wypracowania wspólnego rozwiązania w odniesieniu do posiedzeń z udziałem trzech instytucji; domaga się przeglądu środków na rzecz równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w celu poprawy i wzmocnienia obecnych ram, przy jednoczesnym uwzględnieniu między innymi skutków telepracy w następstwie pandemii COVID-19 i zrównoważeniu elastycznych struktur pracy z wymogami dobrze funkcjonującego i silnego Parlamentu;

22. wzywa do zwiększenia wymiaru nieprzenoszalnego urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego dla pracowników Parlamentu po przyjściu na świat dziecka do łącznie sześciu miesięcy na każdego rodzica w pierwszym roku; zaznacza, że sześciomiesięczny urlop rodzicielski powinien być dostępny w ciągu pierwszych trzech lat życia dziecka; ubolewa, że pracownicy instytucji UE korzystający z urlopu rodzicielskiego otrzymują jedynie stały dodatek, a nie 100 % wynagrodzenia, co jest głównym czynnikiem zniechęcającym do korzystania z tego urlopu; apeluje o pełne wynagrodzenie za urlop rodzicielski; z zadowoleniem przyjmuje świadczenia dostępne dla rodzin pracowników Parlamentu;

23. domaga się w szczególności uznania urlopów macierzyńskich, ojcowskich i rodzicielskich dla posłów do Parlamentu Europejskiego w drodze zmiany Statutu posła do Parlamentu Europejskiego; zwraca się ponadto o wdrożenie rozwiązań gwarantujących posłom możliwość kontynuowania pracy podczas urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego lub rodzicielskiego, takich jak utrzymanie możliwości głosowania zdalnego podczas urlopu lub zbadanie możliwości tymczasowego zastępstwa, co zagwarantowałoby, że wyborcy będą nadal reprezentowani podczas urlopu posła oraz że posłowie nie będą pod presją natychmiastowego powrotu do pracy; zaznacza, że decyzja o skorzystaniu z tymczasowego zastępstwa należałaby do danego posła;

24. wzywa służby Parlamentu Europejskiego do zbadania wpływu menopauzy na życie zawodowe pracownic Parlamentu; zaznacza, że powinno to opierać się na faktach i obejmować wytyczne na temat poradnictwa medycznego i dotyczącego trybu życia w przypadku objawów związanych z wiekiem średnim i menopauzą, z wykorzystaniem wytycznych krajowych i międzynarodowych; wzywa do uwzględnienia menopauzy w polityce zarządzania zwolnieniami chorobowymi i obecnością;

Znaczenie perspektywy płci w działalności parlamentarnej

25. z zadowoleniem przyjmuje prace komisji FEMM, Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności oraz sieci ds. uwzględniania aspektu płci jako wiodących organów gwarantujących uwzględnianie aspektu płci w Parlamencie; apeluje jednak o ściślejszą i bardziej ustrukturyzowaną współpracę i koordynację między tymi organami, zwłaszcza w nadzwyczajnych okolicznościach, takich jak kryzys związany z COVID-19 i jego następstwa, poprzez regularne posiedzenia służące wymianie informacji i wydawaniu wspólnych sprawozdań tematycznych;

26. z zadowoleniem przyjmuje nową inicjatywę Konferencji Przewodniczących Delegacji, by poprosić wszystkie delegacje o wyznaczenie członków odpowiedzialnych za uwzględnianie aspektu płci, i wyraża uznanie dla współpracy sieci ds. uwzględniania aspektu płci z posłami odpowiedzialnymi za kwestie związane z płcią i różnorodnością w delegacjach;

27. wzywa do wpisania postanowień dotyczących sieci ds. uwzględniania aspektu płci do Regulaminu, aby odzwierciedlić jej rolę w promowaniu uwzględniania aspektu płci w działaniach komisji i delegacji parlamentarnych; domaga się przeznaczenia zasobów niezbędnych do wykonywania jej funkcji i opracowania odpowiednich zaleceń; wzywa do wprowadzenia stałego punktu dyskusji w porządkach obrad komisji;

28. z zadowoleniem przyjmuje dostosowane do potrzeb Parlamentu szkolenia organizowane przez EIGE dla posłów do Parlamentu na temat ocen wpływu w aspekcie płci i sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; zachęca do ściślejszej współpracy z EIGE przez regularne organizowanie szkoleń na temat uwzględniania aspektu płci skierowanych do posłów, pracowników grup politycznych, asystentów parlamentarnych, służb parlamentarnych i personelu sekretariatów komisji; przypomina o znaczeniu oferowania programów dostosowanych do konkretnych potrzeb i wiedzy zarówno na szczeblu politycznym, jak i administracyjnym;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

29. wskazuje, że komisja FEMM jako pełnoprawna komisja odpowiedzialna za prawa kobiet i równouprawnienie płci pracuje nad wieloma kwestiami horyzontalnymi, które często wiążą się z pracami innych komisji; odnotowuje, że włączanie sugestii komisji FEMM w formie opinii lub poprawek kształtuje się różnie w poszczególnych komisjach; z zadowoleniem przyjmuje zawarte w planie działania zobowiązanie do gromadzenia, za pośrednictwem odpowiednich służb i organów, jasnych wskaźników służących do pomiaru, czy wkład komisji FEMM jest uwzględniany w pracach innych komisji oraz w ostatecznym stanowisku Parlamentu; wzywa do systematycznego, przejrzystego i odpowiedzialnego monitorowania uwzględniania sugestii komisji FEMM, co jest kluczowe do zapewnienia właściwego wdrożenia zasady równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci;

30. podkreśla znaczenie poprawek, które komisja FEMM przedstawia w swoich opiniach, aby zapewnić uwzględnianie aspektu płci; w kontekście sprawozdań z własnej inicjatywy zwraca się o poprawę współpracy między komisjami przy ustalaniu harmonogramu w celu zapewnienia wystarczającego czasu między udostępnieniem projektu sprawozdania komisji przedmiotowo właściwej a głosowaniem w komisji, aby komisja FEMM mogła przedstawić swoje stanowisko w formie poprawek do projektu sprawozdania; podkreśla, że posłowie należący do sieci ds. uwzględniania aspektu płci są odpowiedzialni za uwzględnianie aspektu płci w swoich komisjach; ubolewa, że jak dotąd prace te mają charakter bardzo doraźny, i uważa, że powinny być realizowane w bardziej strukturalny sposób;

31. apeluje, by podczas wszystkich wyjazdów komisji i delegacji dbano o równowagę płci oraz by analizowano aspekty równouprawnienia i praw kobiet; wzywa ponadto, aby w programach wyjazdów przewidywano spotkania z organizacjami działającymi na rzecz równouprawnienia płci;

32. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w planie działania w sprawie równości płci oraz zobowiązanie do zadbania o to, by wszystkie komisje i inne organy organizujące wysłuchania, warsztaty i konferencje obejmowały panele zrównoważone pod względem płci i ekspertów wykwalifikowanych do zbadania wymiaru równości płci i praw kobiet w konkretnym obszarze zainteresowania; zwraca się o wyznaczenie jasnych celów z myślą o wdrożeniu tego przepisu;

33. z zadowoleniem przyjmuje Tydzień Równości Płci, który odbył się po raz pierwszy w Parlamencie w 2020 r. i w ramach którego wszystkie komisje i delegacje parlamentarne zostały zaproszone do zorganizowania wydarzeń dotyczących równości płci w swoich obszarach kompetencji; z zadowoleniem przyjmuje kontynuację tej udanej inicjatywy oraz fakt, że w edycji 2021 r. wzięło udział 16 komisji i 6 delegacji oraz że zorganizowano 21 wydarzeń; wzywa wszystkie organy Parlamentu, w tym komisje i delegacje, które jeszcze tego nie uczyniły, do przyłączenia się do tej inicjatywy, która regularnie podnosi świadomość i zacieśnia współpracę;

34. zwraca się do sieci ds. uwzględniania aspektu płci, Grupy Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności oraz komisji FEMM, Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej, by opracowały i przyjęły specjalne wytyczne dotyczące uwzględniania aspektu płci i sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;

35. z zadowoleniem przyjmuje badanie EPRS na temat uwzględniania aspektu płci w Parlamencie; zwraca jednak uwagę, że EPRS musi regularnie powtarzać to badanie na podstawie ilościowych i jakościowych danych statystycznych dotyczących płci oraz danych segregowanych według kryterium płci, które powinny być systematycznie gromadzone i udostępniane przez służby Parlamentu w ramach planu działania i harmonogramu w sprawie równości płci;

36. z zadowoleniem przyjmuje tłumaczenie wytycznych dotyczących języka neutralnego płciowo na wszystkie języki urzędowe UE; ubolewa nad brakiem wdrożenia tych wytycznych i zwraca się o dodatkowe działania informacyjne i specjalne szkolenia dla prawników lingwistów Parlamentu; postuluje regularny przegląd wytycznych i ich tłumaczeń w celu zagwarantowania, że odzwierciedlają one zmiany we wszystkich językach i pozostają rzetelne;

37. zobowiązuje się do zapewnienia wystarczającego przydziału środków finansowych i zasobów kadrowych na uwzględnianie aspektu płci oraz poprawę spójności i koordynacji między różnymi organami zajmującymi się równouprawnieniem płci i różnorodnością w Parlamencie;

Przyjmowanie aktów prawnych uwzględniających problematykę płci

38. podkreśla znaczenie ocen wpływu w aspekcie płci dla opracowywania wniosków ustawodawczych i ocen inicjatyw ustawodawczych uwzględniających aspekt płci; ubolewa, że Komisja rzadko uwzględnia wpływ w aspekcie płci w swoich ocenach skutków oraz że w wytycznych Komisji dotyczących oceny skutków wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata

Czwartek, 10 marca 2022 r.

2021–2027 zalecono uwzględnianie równouprawnienia płci w procesie kształtowania polityki tylko wtedy, gdy jest to „proporcjonalne”; zwraca się do Komisji, by zmieniła podejście, prowadziła i publikowała ocenę wpływu każdego wniosku ustawodawczego w aspekcie płci oraz wyraźnie uwzględniała we wnioskach cele i wskaźniki skuteczności działania związane z płcią; zobowiązuje się do przeprowadzenia oceny wpływu w aspekcie płci w odniesieniu do każdego sprawozdania ustawodawczego z własnej inicjatywy w celu uwzględnienia perspektywy płci; zobowiązuje się do poszukiwania nowych metod i narzędzi służących lepszemu uwzględnianiu aspektu płci w procesie legislacyjnym;

39. ubolewa, że ogólnie rzecz ujmując, aspekt płci nie został jeszcze uwzględniony w całym budżecie UE, a wkład budżetu w osiągnięcie równouprawnienia płci nie jest odpowiednio monitorowany; wzywa do systematycznego uwzględniania aspektu płci w budżecie UE; podkreśla, że perspektywę płci musi należy włączyć na wszystkich szczeblach procesu budżetowego, aby wykorzystać dochody i wydatki do osiągania celów równouprawnienia płci; z zadowoleniem przyjmuje działania przewidziane w harmonogramie planu działania Parlamentu w sprawie równości płci, dotyczące sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, i wzywa do ich jak najszybszej realizacji;

40. pochwała negocjatorów Parlamentu za włączenie uwzględniania aspektu płci jako zasady horyzontalnej do WRF na lata 2021–2027; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności zobowiązanie Komisji do wprowadzenia najpóźniej do końca 2022 r. metodyki obliczania odnośnych wydatków na programy finansowane w WRF na lata 2021–2027; wzywa Komisję do zwiększenia rozliczalności i przejrzystości budżetowej, do zastosowania nowej metodyki do wszystkich unijnych programów finansowania oraz do wdrożenia sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci przy okazji śródrokowego przeglądu WRF; apeluje do Komisji o podjęcie działań w odpowiedzi na zalecenia Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w tym zakresie;

41. z zadowoleniem odnotowuje, że w rozporządzeniu w sprawie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zawarto ogólny cel, jakim jest łagodzenie społecznych i gospodarczych skutków kryzysu związanego z COVID-19, w szczególności dla kobiet, oraz wymóg wyjaśnienia, w jaki sposób środki przewidziane w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności przyczynią się do równouprawnienia płci⁽¹⁸⁾; ubolewa jednak, że nie uwzględniono apelu komisji FEMM o włączenie do planów krajowych specjalnego rozdziału poświęconego równouprawnieniu płci; podkreśla, że sprawozdawczości dotyczącej aspektu płci i uwzględniania aspektu płci nie można zastąpić jedynie monitorowaniem społecznym i inwestycjami społecznymi; uważa, że równouprawnienie płci zasługuje na własną metodykę uwzględniania w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, i przypomina, że EIGE opracował odpowiednią metodykę;

42. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w szczególności w odniesieniu do istniejących przepisów związanych z równouprawnieniem płci, oraz do zawarcia odpowiednich wskaźników w tablicy wyników na rzecz odbudowy i zwiększania odporności w celu monitorowania wpływu planów krajowych na równouprawnienie płci oraz kwot środków finansowych przydzielonych i wydanych na wsparcie tego celu; podkreśla potrzebę uwzględnienia równouprawnienia płci w strukturze zarządzania gospodarczego UE i w europejskim semestrze;

43. ubolewa, że w szeregu unijnych programów finansowania o znacznym potencjale w zakresie równouprawnienia płci, np. w europejskich funduszach strukturalnych i inwestycyjnych, wspólnej polityce rolnej czy programie Erasmus, nie uwzględniono skutecznie aspektu równouprawnienia płci;

44. zaznacza, że dialog społeczny jest kluczowym instrumentem dla wszystkich stron zaangażowanych w procesy decyzyjne, a zatem ma zasadnicze znaczenie dla poprawy równouprawnienia płci we wszystkich instytucjach UE;

45. wzywa Komisję do wzmocnienia ram instytucjonalnych wspierających uwzględnianie aspektu płci oraz do przełożenia zobowiązania do uwzględniania aspektu płci na konkretne działania; zwraca się do Komisji o przyjęcie planu realizacji uwzględniania aspektu płci w każdym obszarze polityki;

46. ubolewa, że Komisja nie ma pełnoprawnej strategii dotyczącej szkoleń z zakresu uwzględniania aspektu płci i oferuje personelowi tylko jedno, nieobowiązkowe szkolenie wprowadzające; apeluje do Komisji o opracowanie strategii szkoleniowej w zakresie uwzględniania aspektu płci, zapewnienie dostępności szkoleń dla wszystkich pracowników oraz pełne wykorzystanie narzędzi i wiedzy fachowej EIGE w zakresie uwzględniania aspektu płci;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

Czwartek, 10 marca 2022 r.

47. wzywa Komisję do prowadzenia systematycznego podziału danych według płci przy ich gromadzeniu oraz do uwzględniania aspektu płci przy ocenie programów UE i sprawozdawczości na ich temat; wzywa Komisję, aby uwzględniała w przyszłych wnioskach ustawodawczych wymóg systematycznego gromadzenia danych segregowanych według kryterium płci i odpowiednich wskaźników równouprawnienia płci w odniesieniu do wszystkich programów, a także by uwzględniała wymogi w zakresie monitorowania i oceny w aspekcie płci; podkreśla znaczenie monitorowania i oceny uwzględniających aspekt płci w dążeniu do lepszego osiągnięcia celów w zakresie uwzględniania aspektu płci;

48. ubolewa nad brakiem zaangażowania Rady w tworzenie prawodawstwa uwzględniającego aspekt płci i ponawia apele o odblokowanie ratyfikacji przez UE konwencji stambulskiej, horyzontalnej dyrektywy antydyskryminacyjnej, która zapewni uwzględnienie wymiaru przekrojowego przy zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć, oraz dyrektywy w sprawie kobiet w zarządach;

49. apeluje do państw członkowskich o pełną transpozycję i wdrożenie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz wzywa Komisję do jej skutecznego monitorowania;

50. ponawia apel do Rady i Rady Europejskiej o ustanowienie składu Rady ds. równouprawnienia płci, ponieważ UE potrzebuje platformy międzyrządowej wymiany informacji na temat równouprawnienia płci oraz formalnego forum dla ministrów i sekretarzy stanu odpowiedzialnych za równouprawnienie płci w celu lepszego uwzględniania aspektu płci we wszystkich politykach i prawodawstwie UE, rozwijania dialogu i współpracy między państwami członkowskimi, wymiany najlepszych praktyk i przepisów, odblokowania negocjacji w sprawie głównych dossier związanych z równouprawnieniem płci, zapewnienia wspólnej reakcji na ogólnounijne problemy oraz dopilnowania, by kwestie te były omawiane na najwyższym szczeblu politycznym;

51. wzywa do lepszego i skuteczniejszego uwzględniania aspektu płci podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy poprzez zwiększoną koordynację między właściwymi organami parlamentarnymi w celu wzmocnienia wymiaru płci w wynikach prac grup roboczych oraz debatach i wnioskach przedstawianych na sesji plenarnej konferencji;

52. apeluje ponadto o środki zapewniające uwzględnianie aspektu płci oraz o konkretne ukierunkowane środki na rzecz osiągnięcia równouprawnienia płci, takie jak prawodawstwo, zalecenia i strategie polityczne dotyczące walki przemocą ze względu na płeć, przejrzystości wynagrodzeń i opieki;

Równouprawnienie płci i różnorodność w symbolicznym wymiarze funkcjonowania Parlamentu

53. zaznacza, że Parlament, który uwzględnia aspekt płci, powinien być wyczulony i zwracać uwagę na symboliczne treści przekazywane w instytucji i przez nią za pośrednictwem strategii komunikacyjnej i projektowania przestrzeni fizycznej; domaga się większych wysiłków w tych dziedzinach;

54. domaga się przyjęcia konkretnych celów, by zapewnić równowagę płci przy okazji nadawania nazw budynkom, salom i innym lokalom Parlamentu Europejskiego oraz zmiany tych nazw;

55. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w harmonogramie zobowiązanie do przeprowadzenia analizy pomieszczeń przeznaczonych do opieki nad dziećmi w budynkach Parlamentu, w tym pomieszczeń do karmienia piersią, i domaga się zobowiązania do ich ponownego zaprojektowania, gdy jest to konieczne, po tym jak zostanie przedstawiona uzgodniona uprzednia analiza ich obecnego stanu;

56. domaga się przeprowadzenia analizy rozmieszczenia i projektowania toalet w Parlamencie, aby ocenić potrzebę dostosowania ich do wymogów każdej płci, w tym za pomocą środków takich jak wprowadzenie toalet bez oznaczenia płci oraz zwiększenie liczby toalet z indywidualnymi pojemnikami na odpady i umywalkami, aby ułatwić korzystanie z kubeczków menstruacyjnych i innych produktów sanitarnych;

57. zwraca się o dokonanie przeglądu strategii komunikacyjnej Parlamentu, w tym za pomocą takich środków jak ustanowienie protokołu upamiętniania ofiar kobietobójstwa i zmiana strony internetowej Parlamentu, tak aby zawierała ona w głównym menu specjalną sekcję poświęconą równouprawnieniu płci, istotne informacje na temat kluczowych dossier, takich jak proces ratyfikacji konwencji stambulskiej przez UE, oraz aktualizację informacji na temat historii i składu Parlamentu z perspektywy płci;

Czwartek, 10 marca 2022 r.

Uwagi podsumowujące

58. ponawia apel o przeprowadzenie audytu ⁽¹⁹⁾ w celu określenia bieżącej sytuacji pod względem równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci, a także o przedstawienie zaleceń dotyczących zarówno politycznych, jak i administracyjnych aspektów działalności Parlamentu; sugeruje, że audyt ten powinien obejmować wszystkie obszary i wskaźniki wymienione w opracowanym przez EIGE narzędziu służącym do oceny uwzględniania przez parlamenty aspektu płci i zidentyfikować zasady, które ułatwiają lub blokują równouprawnienie płci w każdym z analizowanych obszarów, w celu ich aktualizacji w planie działania Parlamentu w sprawie równości płci i jego harmonogramie; wzywa do ujęcia w tym audycie oceny wpływu w aspekcie płci dotyczącej wdrożenia stałego wymogu dotyczącego równowagi płci we wszystkich strukturach parlamentarnych, w tym w komisjach, delegacjach i misjach;

59. wskazuje, że niektóre obszary objęte planem działania w sprawie równości płci i jego harmonogramem są nierozzerwalnie związane z polityczną organizacją grup, w związku z czym wymagają debaty politycznej z udziałem wszystkich grup; wzywa do utworzenia tymczasowej grupy roboczej Konferencji Przewodniczących, w której skład weszliby przedstawiciele każdej grupy politycznej i której przewodniczyliby stali sprawozdawcy Parlamentu ds. uwzględniania aspektu płci; grupa ta kierowałaby pracami w tej dziedzinie, wdrażałaby niniejszą rezolucję i działałaby w stosownych przypadkach w koordynacji z Grupą Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Różnorodności, Prezydium PE, komisją FEMM oraz siecią ds. uwzględniania aspektu płci; zachęca grupy polityczne do powołania tej grupy roboczej do połowy 2022 r.;

o

o o

60. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 323 z 11.8.2021, s. 33.